దొంగలు

పాపారావుగారింట్లో దొంగలు పడ్డారనీ, చాలామట్టుకు దోచుకు పోయారనిన్నీ విన్న ఆ వూరిలో వారంతా, తమ ఇళ్ళల్లో దొంగతనం జరిగినట్టే భావించి చాలా విచారించారు.

అతని విషయంలో అందరూ అలా అనుకున్నారంటే అందుకు అతని పలుకుబడీ మంచి పేరే కారణం !

రెండుసార్లు అతను మున్సిపల్ కౌన్సిలర్‌గా ఎన్నికయినాడంటే ఆ వూరిలో అతనంటే ఎంత అభిమానమో తెలిసిపోతుంది. ఆ మంచి తనం వల్లనే, ఈ సారి ఛైర్మన్‌గా కూడా ఎన్నికయ్యాడు. వచ్చే ఎన్నికలకు ఎమ్. ఎల్. ఎగా నిలబడాలని కొందరు సలహా లిస్తున్నారుకూడ.

అతను కౌన్సిలర్‌గా వున్నప్పుడే తన వార్డుకు, కొళాయిలూ, ట్యూబులైట్లూ, తారు రోడ్డు వేయించాడు. పది పదిహేను ఇళ్ళవాళ్ళకి కొళాయిలు వచ్చేట్టు చేశాడు.

ఉపకారం అయితే చేస్తాడుగానీ దానికి తగ్గట్టుగా 'తింటాడు' అని కూడా కొందరంటారు. మరి అవి కిట్టని మాటలో ఏమో భగవంతునికే తెలియదు.

ఎవరెలా అనుకున్నా లోలోపలే—పైకిమాత్రం అందరూ మంచి వాడనే అంటారుగాని చెడ్డవాడని అనడానికి ధైర్యం చాలదో ఏమో !

ఈ దొంగతనంకూడా పాపారావుగారు వూళ్ళో వుంటుండగా చేయడానికి ఎవరికయినా ఎన్ని గుండెలుండాలి? అతను సకుటుంబ సమేతంగా, వారి దగ్గర బంధువుల వివాహానికి వెళ్ళినపుడు జరిగింది.

తిరిగి రాగానే వూళ్ళో వాళ్ళందరూ పరామర్శించడంతోనే ఒక నెల్లాళ్ళు వూపిరి తిరక్కుండా పోయింది. ఎంత మంచివారయినా ఛైర్మన్ గారింట్లో దొంగతనం జలగడం ఏమంత జలగకూడదని పని కాదుగా... కాని—అక్కడే అందులో విశేషం వున్నది.

ఇంత దొంగతనం జరిగినా ఛైర్మన్‌గారు పోలీసు రిపోర్టు యివ్వ లేదు! ఇదిగో ఈ పనే అందరినీ ఆశ్చర్యంలో ముంచింది. సన్నిహితులూ చాలా పరిచయం కల వాళ్ళూ ఎవరయినా "ఏమిటిది వూరుకున్నారేం?" అని అడిగితే—

"పోనిద్దురూ అయిందేదో అయిపోయింది. ఇదంతా శాశ్వతమా ఎలా వచ్చింది అలాగే పోయింది. మళ్ళీ పోలీసులూ, గొడవా తీరా యిచ్చినా పోయినవి దొరకడం కల్ల! ఇహ ఈ ఎంక్వయిరీలూ అవీ మనస్థిమితం లేకుండా పోవడం-ఆ పట్టుకుపోయిన వాళ్ళనే బ్రతకనీండి! ఎవరు మూడు ఏళ్లైలు బ్రతకాలి?" అని నిర్వికారంగా అంటూంటే మరీ మరీ విస్తుపోయారు.

ఈ మాటలు విన్న వారందరికీ వెనకటికి బుద్ధుని కథల్లో మహాను భావుడు జ్ఞాపకం వచ్చాడు.

అందుకే అందరూ "మహానుభావులు అందరికీ అలా వూరుకోటం సాధ్యమా?" అనీ-

"మొదటినుండీ అతను అంతే. ఎంత మంచివాడు కాకపోతే... అంత వితరణ సహనం వుంటుందీ?" అని అన్నారు.

"అదేంకాదు—ఆయన మాటలు వినలేదా? ఎలా వచ్చింది అలానే పోయింది అంటే అర్థం ఏమిటి? పోయిందంతా అలా ఆర్జించినదేకదా! ఎంతమంది బుర్రలు కొట్టినదో? అందుకే గప్‌చిప్‌గా తేలుకుట్టినదొంగలా వూరుకున్నాడు." అని కూడా కొందరు అనుకోకపోలేదు నేపథ్యంలో.

ఛైర్మన్ గారింట్లో దొంగతనం విషయం అందరూ మరిచి పోయే వేళకి హఠాత్తుగా మరో వింత ప్రజలలో గుప్పుమంది.

"చైర్మన్ గారింట్లో పోయిన వస్తువులు కొన్ని దొరికాయి! దొంగలని పట్టుకున్నారు!" అన్నది.

"మంచివాళ్ళకు దేవుడే సాయం చేస్తాడు! ఆయన ఒకరికి అన్యాయం చేయలేదు...కష్టార్జితం కాబట్టి దానంతటదే తిరిగి నడుచుకుని వచ్చింది!" అని కొందరంటే—

"ధనవంతుల మూట దేవుడే మోస్తాడంటారు. మనలాటివాళ్ళింట్లో దొంగతనం జరిగితే మళ్ళీ దొరకడం కూడానా? ఆయన చైర్మన్ కాబట్టి దొరికాయి" అని కొందరన్నారు.

ఇంతకీ అవి ఎలా దొరికాయీ అంటే "తాడు కదిపితే డొంకంతా కదిలిందంటారే" అచ్చంగా అట్లాగే అయింది.

చైర్మన్ పాపారావు గారింట్లో దొంగతనం జరిగిన నెల్లాళ్ళలోనే పోలీస్ కమీషనర్‌గారింట్లో కూడా దొంగతనం జరిగింది.

ఈ దొంగతనం జరగడం చాలామందికి సరదాగానే వుంది ఎందుకంటే దొంగ ఇంట్లో కన్నంవేసిన దొంగలంటే మాటలా? అందుకే అదే తాజావార్త అయింది అందరికీ!

"వీడెవడో దొంగల్లో దొరలా వున్నాడురోయ్! ఎక్కడ వేయాలో అక్కడే వేశాడు!" అని అనుకున్నాడు.

ఈ సంగతి అలావుంచి అసలు విషయం మరొకటివుంది.

తమ స్వంతయింటిలో దొంగతనం జరిగింది కాబట్టి, పోలీస్ కమీషనర్ ప్రసాదరావుగారు అహోరాత్రులూ నిద్రాహారాలుమాని, ఆ వూర్లో పాత, క్రొత్తదొంగలను పురుగులను ఏరినట్టు ఏరిపారేశాడు.

ఆఖరికి దొంగ దొరికిపోయాడు. కమీషనర్‌గారి వస్తువులతోపాటు చైర్మన్ పాపారావుగారి ప్రాణప్రదమయినవీ, అతివిలువయినవీ అయిన వస్తువులు, డాక్యుమెంటులూ కొన్ని దొరికాయి అదీ విశేషం!

అంతవరకూ బాగానే వుంది. అక్కడే వచ్చింది అసలు తంటా!

చైర్మనుగారి శ్రేయోభిలాషులు చాలా సంతోషించారు ఈ వార్త విని. అది సహజమే కదా? కాని ఏదో సామెత చెప్పినట్టు అసలు పాపారావుగారికి సంతోషం కలగకపోగా, మీదు మిక్కిలి చాలా విచారంతో కృంగిపోవడం చూస్తే ఎవరికైనా ఆశ్చర్యం కలగకపోదు.

అందులో ఏం కుంభకోణం వున్నదో మరి!

చైర్మన్ పాపారావు గారికి, పోలీస్ కమీషనర్ ప్రసాదరావుగారికి పడదని జనం సూచా వాచాగా అనుకుంటున్నా ఈసారి అందరికీ తెలిసి పోయింది. కాని ఎంత పడకపోయినా ఇద్దరూ ఎన్నడూ మాటా మాటా అనుకోలేదు.

ఇద్దరిమధ్యా పొగలూ, సెగలూ రగులుతున్నా మర్యాద అనే ముసుగు కప్పుకొని ఎవరూ బయటపడేవారు కాదు! పెద్దమనుషుల నిజ స్వరూపాలు యిలాగే వుంటాయి కాబోలు!

అయితే ఇప్పుడు జరిగిన సంఘటనలో ప్రసాదరావుగారు, పాపారావుగారికి వారి పోయిన వస్తువులనుకూడా పట్టుకొని ఉపకారమే చేశారు గాని యిందులో అపకారం ఏముంది? అని పామరులు అనుకున్నారు! కాని...

"అసలు పోయిన వస్తువులు దొరకకపోయినా మంచిదే! ఆ దొంగ పట్టుబడకుండా వుండినా బావుండేది" అని పాపారావుగారు ఎందరుదేముళ్ళకు మ్రొక్కుకున్నారో!

ఆ దొంగను పట్టుకొని ఆ పోయిన సామాన్లను అనేకన్నా పాపారావుగారి 'ఇంటిగుట్టు'ను బయటపెట్టి ప్రసాదరావు ఈనాటికి తన 'కసి' తీర్చుకున్నాడు.

తను చిత్తుగా ఓడిపోయినట్టే భావించాడు పాపారావు. ఏ క్షణంలో నయితే తన పోయిన వస్తువులు బయటపడ్డాయని విన్నాడో ఆ పోయిన వాటిని నెమరు వేసుకుని గుండెలు పట్టుకున్నాడు. వెంటనే వసుదేవుణ్ణితలపోస్తూ కమీషనర్ గారింటికి బయలుదేరాడు.

అభినందించడం, కృతజ్ఞత చూపడం, పోయి ప్రాధేయపడడం మొదలెట్టాడు.

చైర్మన్‌గారిని చూస్తూనే కమీషనర్‌గారు చిరునవ్వు లోలకపోశారు. అతనికి ముందేతెలుసును పాపారావు తన యింటికిలా రాక తప్పదని. అంచేత 'విష్'కూడా చేయలేదంటే పాపారావుగారి స్థితి ఎంత దిగజారి పోయిందో తెలుస్తూంది!

"ఏమిటిలా చేశారు?" అనడిగాడు పాపారావు, పాపారావుగా—

"ఏముంది? నావిధి నేను నిర్వర్తించాను!" అన్నాడు కమీషనర్ హోదాలో ప్రసాదరావు.

"నేను మీకేమి రిపోర్టు ఇవ్వలేదే?"

"ఎవరు రిపోర్టు ఇచ్చినా, ఇవ్వకపోయినా నేరస్తులను పట్టుకోవ డం మా పోలీసుల కర్తవ్యం. ఆ అధికారం మాకు వున్నదని తమకు తెలియదా? ఆ మాటకొస్తే దొంగలందరూ మాకు రిపోర్టు యిచ్చే దొంగ తనాలు చేస్తున్నారా...? అలాగని దొంగలను పట్టుకోవడం మానే స్తామా?"

దొంగలు—దొంగలు అని మాటిమాటికీ ప్రసాదరావు అంటూంటే పాపారావుకి అదోలావుంది. భుజాలు తడుముకుంటున్నట్టు.

"దొంగలను పట్టుకున్నారు సరే! కాని మా ఇంట్లో సామాన్లు తిరిగి దొరికినట్టు చెబితే చెప్పేరు అదీ బాగానే వుంది...కాని నాదొక రిక్వెస్టు!"

"కొన్ని బయట పెట్టమంటారు. మరికొన్ని వద్దంటారు! అంతేనా?"

"మరేం బాగా గ్రహించారు!"

"చూడండి మీకు జ్ఞాపకం వుందో లేదో! నేను ఆయా సంద ర్భాల్లో హెచ్చరిస్తూ వచ్చాను. కాని అప్పట్లో మీ పదవి చూసుకొని ఖాతరుచేశారు కాదు! ఇప్పుడేం ప్రయోజనం చెప్పండి?"

"అంత నిర్మొహమాటంగా మాటాడకండి. పదవులు అప్పుడూ ఉన్నాయి ఇప్పుడూ ఉన్నాయి. కాకపోతే మనం మనం ఒకటే ఈ వుపకారం ఉత్తినేపోదు!"

"పాపారావుగారూ క్షమించండి! మేమంత నిర్మొహమాటంగా ఉండకపోతే ఈ పోలీసు ఉద్యోగం ఎలా చేయగలం?"

"మీరు నామీదే యింత కక్ష కట్టడానికి కారణం ఏమిటో తెలియడంలేదు!"

"ఏదో కొంతమందికి ఉపకారాలు చేసి వందిమాగధులను కూర్చుకొని పేరు, పలుకుబడి సంపాదించి మసిపూసి మారేడుకాయి చేస్తేలాభం లేదండీ! పాపారావుగారూ! నోరు విప్పలేని ఎంతోమంది మీ చర్యలవల్ల నామరూపాలు లేకుండా పోయారు. ఆ సంగతి నాకు తెలుసు!" అని అన్నాడు ప్రసాదరావు గంభీరంగా.

"అయిందేదో అయిపోయింది ఈ పదవిలో వున్నాక నేనొక్కడినే అలాటి పనులు చేస్తున్నానా? పోనీలెండి మీమాటకు నేనెప్పుడు కాదన్నాను? మీరు మీ అభిప్రాయం ఏమిటో చెప్పండి. మనలో మనకు ముసుగులాట ఎందుకు?"

"మీరు చేసినవన్నీ కోర్టులో ఒప్పేసుకోండి! గవర్నమెంటు విధించిన శిక్ష ఆనందంగా అనుభవించండి. ఇదే నా అభిప్రాయం!"

ఆ మాటవిని ఆశ్చర్యపోయాడు పాపారావు! ఎన్నివిధాల ప్రయత్నించినా ప్రసాదరావు లొంగకపోవడం అతనికి విచిత్రంగానే వుంది.

"అలాగచేస్తే మీవరకూ రావడం ఎందుకు? మరోసారి ఆలోచించండి! అభివృద్ధిలోకి రావలసిన వారు" అన్నాడు ఆఖరికి.

"మీ ఉద్దేశ్యం తెలిసిందిగాని అలాటి వాటికి ప్రలోభపడేవాడిని కాను. అందువల్ల ఇక ఈ ప్రసంగం అనవసరం. ఇహ మీరు దయ చేయవచ్చు!" అని అక్కడినుండి లేచిపోయాడు ప్రసాదరావు.

ఒక పోలీసు కమీషనర్ చైర్మన్‌ని అలాటి మాటలాడి అమర్యాద చేశాడంటే మరో సమయంలో ఎలా పరిణమించేదో గాని ఆ పరిస్థితిలో చైర్మన్ పాపారావు తలవంచుకు వెళ్ళిపోక తప్పలేదు.

తర్వాత కోర్టులో చైర్మన్‌గారింట్లో దొంగతనం చేసిన దొంగ, చైర్మన్‌గారూ కూడా బోనులో నిలబెట్టబడడం వింతలో వింత అయింది.

కాకపోతే చైర్మన్ గారింట్లో దొంగలించిన దొంగ అసలు గవర్నమెంటు దొంగను పట్టించాడు.

చైర్మను గారింట్లో దొంగతనం చేసినందుకు ఆ పేరులేని దొంగనూ, గవర్నమెంటును మోసం చేసినందుకు పేరున్న పాపారావునీ పట్టుకున్నారు.

చైర్మన్ పాపారావుగారి అసలు స్వరూపం బయలుపడి అందరూ ముక్కులమీద వ్రేళ్ళుంచుకున్నారు.

"దీని వెనక ఏదో రాజకీయపు ఎత్తువుందని" కొందరన్నారు!

"ఈ దొంగతనం యాదృచ్ఛికంగా జరిగింది కాదని జరిపించిందని" కూడా మరికొందరు అన్నారు.

"కమీషనర్ గారింట్లో దొంగతనం జరగనేలేదని...కాని ఆ మిషమీద చైర్మన్‌గారింట దొంగతనంలో దొరికిన 'విలువయిన' వస్తువులను బయటపెట్టి పాపారావును పట్టుకోవడం కోసం ఎవరో చేసిన తంత్రం ఇదంతా!" అని కూడా చెప్పుకున్నారు.

"అసలు చైర్మన్ గారింట్లో ఈ ఎత్తు మీదే దొంగతనం జరిగిందని" నిశ్చయించారు కొందరు.

ఆ పోయిన వాటిల్లో చాలా "బ్లాక్‌మనీ"కి సంబంధించిన కాగితాలూ లేండ్ సీలింగ్ వచ్చాక భూముల పంపకాలకు సంబంధించిన రహస్య పత్రాలూ బేంక్ ఎకౌంట్లూ, ఇలాటివెన్నో బయట పడ్డాయి.

ఇదంతా ఒక పథకం మీదే జరిగిందని అందరకూ తెలిసిపోయింది.

చాలా కాలంనుండి ఛైర్మన్ పదవికి పోటీచేస్తూ పాపారావుగారి పలుకుబడికి విసిగిపోతూ వున్న "రాజారావు" ఆ స్థానాన్ని ఆక్రమించడానికి వేసిన ఎత్తే యీ రాజకీయ చదరంగంలో ఒక భాగమని, పాపారావుగారి పతనానికి ఇదే కిటుకని చాలామందికి తెలియదు.

జ్యోతి మంత్రి